

**Parenting
Together**
PARENTINGTOGETHER.EU

Παραδοτέο 4

ΙΟ4 - Εργαλειοθήκη συνηγορίας για την ένταξη της νοητικής αναπηρίας

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Το έργο αυτό χρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο της συμφωνίας επιχορήγησης αριθ. 2020-1-HU01-KA204-078751.

Με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι απόψεις και οι γνώμες που διατυπώνονται εκφράζουν αποκλειστικά τις απόψεις των συντακτών και δεν αντιπροσωπεύουν κατ'ανάγκη τις απόψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (ΕΑΕΑ). Η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο ΕΑΕΑ δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι για τις εκφραζόμενες απόψεις.

Σελίδα ελέγχου εγγράφων

Παραδοτέο: IO4

Τίτλος: Νοητική αναπηρία: Εργαλειοθήκη συνηγορίας

Ημερομηνία λήξης 28 Φεβρουαρίου 2023

Ημερομηνία υποβολής 19 Ιανουαρίου 2023

Επίπεδο διάδοσης (εσωτερικό/δημόσιο) Δημόσιο

Για ποιον προορίζεται αυτή η εργαλειοθήκη;

Η Εργαλειοθήκη συνηγορίας "Γονείς Μαζί" απευθύνεται σε ηγέτες γονέων και εκπαιδευτές της κοινότητας που μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα εργαλεία για το δικό τους έργο συνηγορίας προς την κατεύθυνση της εφαρμογής της προσέγγισης ΡΑΤ, μιας προσέγγισης χαρούμενης ένταξης που εστιάζει στους γονείς παιδιών με νοητική αναπηρία, ιδίως μικρών. Χρησιμοποιώντας αυτή την εργαλειοθήκη θα είναι σε θέση να επηρεάσουν και να πείσουν τους φορείς λήψης αποφάσεων σε όλα τα επίπεδα πολιτικής και πρακτικής με ιδιαίτερη έμφαση στους φορείς χάραξης πολιτικής σε εθνικό και τοπικό επίπεδο, στους διευθυντές σχολείων και άλλους κορυφαίους επαγγελματίες, καθώς και στους φορείς της αγοράς εργασίας στην εκπαίδευση και την υγειονομική περίθαλψη για την αναπηρία.

Παρουσιάζοντας το Parenting Together

Ο κύριος στόχος του προγράμματος Parenting Together είναι να βελτιώσει την ποιότητα ζωής των ατόμων με νοητική αναπηρία (ΑμεΑ), ενδυναμώνοντας τα μέλη της οικογένειας και ιδίως τους γονείς ΑμεΑ, εστιάζοντας στην ηλικιακή ομάδα 0-7 ετών, και προσφέροντας στους γονείς και τους επαγγελματίες μια ευαισθητοποίηση σχετικά με τον καλύτερο τρόπο υποστήριξης των αναγκών των παιδιών και των νεαρών ενηλίκων με νοητική αναπηρία. Η κοινοπραξία στοχεύει στην επίτευξη αυτού του στόχου μέσω τεσσάρων κύριων παραδοτέων που παράγονται στο πλαίσιο του έργου:

1. Μια πλατφόρμα ηλεκτρονικής μάθησης που παρέχει διαδραστικές εκπαιδευτικές ενότητες οι οποίες καλύπτουν τους κύριους τομείς που έχουν εντοπιστεί ότι οι οικογένειες των ΑμεΑ χρειάζονται κατάρτιση, ευαισθητοποίηση ή/και αλλαγή στάσης, όπως: Ο δρόμος προς τη διάγνωση, Συνεργασία με τους επαγγελματίες και ανάπτυξη στο σπίτι, Ενταξιακές και εξειδικευμένες εκπαιδευτικές επιλογές, Καθολικός σχεδιασμός, Ενσωμάτωση της οικογένειας και της κοινότητας και Ευημερία των γονέων. Η εκπαίδευση είναι διαθέσιμη στα αγγλικά, ελληνικά, ουγγρικά και πορτογαλικά.
2. Εγχειρίδιο συστήματος διαχείρισης υποθέσεων που απευθύνεται σε επαγγελματίες.
3. Πλαίσιο κατάρτισης και καθοδήγησης γονέων και ομότιμων υποστηρικτών για την ενημέρωση και τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών και των γονέων παιδιών τυπικής ανάπτυξης στις προσπάθειες για την προώθηση πιο ενταξιακών πρακτικών. Η δέσμη εκπαιδευτικών εργαλείων με τίτλο "Καλύτερα μαζί" απευθύνεται σε γονείς παιδιών χωρίς ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και αναπηρίες και σε εκπαιδευτικούς, προκειμένου να αλλάξουν τις αρνητικές στάσεις και να τους ενημερώσουν για τα οφέλη της συνεκπαίδευσης.

Τι είναι η συνηγορία και γιατί είναι σημαντική;

Η (πολιτική) συνηγορία είναι η διαδικασία διαπραγμάτευσης και διαμεσολάβησης ενός διαλόγου μέσω του οποίου δίκτυα με επιρροή, ηγέτες της κοινής γνώμης και, τελικά, φορείς λήψης αποφάσεων αναλαμβάνουν την ιδιοκτησία των ιδεών, των στοιχείων και των προτάσεών σας και στη συνέχεια ενεργούν βάσει αυτών (Eóin Young & Lisa Quinn, 2012).

Οποιοσδήποτε μπορεί να γίνει συνηγόρος, το μόνο που χρειάζεται είναι να θέλει να επιτύχει αλλαγές στην κοινωνία γενικά, αλλά συνήθως σε έναν συγκεκριμένο τομέα ή περιοχή. Τα κοινωνικά, εκπαιδευτικά και υγειονομικά συστήματα συχνά απογοητεύουν τους γονείς σε όλες τις χώρες του κόσμου, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να το αποδεχτείτε. Η συνηγορία είναι ένας τρόπος να αγωνιστείτε για την αλλαγή προσφέροντας καλύτερες εναλλακτικές λύσεις στους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων.

Δεν αρκεί να έχετε ισχυρά επιχειρήματα και καλά λειτουργούσες μεθόδους που βασίζονται σε στοιχεία, θα πρέπει επίσης να βρείτε έναν τρόπο να προσεγγίσετε τους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων και να

τους πείσετε να δράσουν.

Πώς να προγραμματίσετε τις δραστηριότητές συνηγορίας;

Η συνηγορία είναι μια δραστηριότητα που θα πρέπει να σχεδιάσετε μόνοι σας, προσαρμόζοντάς την στη δική σας πολιτική, κοινωνική και οικονομική πραγματικότητα (βλ. ανάλυση SWOT παρακάτω). Θα πρέπει να καθορίσετε σε ποιους θα πρέπει να απευθυνθείτε, να τοποθετήσετε το μήνυμά σας στην τρέχουσα πραγματικότητα και να καθορίσετε ποιο μπορεί να είναι το "σημείο πώλησης" (βλ. χαρτογράφηση των ενδιαφερόμενων μερών παρακάτω).

Η συνηγορία πρέπει να σχεδιάζεται με τρόπο SMART. Το SMART είναι ένα ακρωνύμιο που σημαίνει

- Συγκεκριμένα - πρέπει να ορίσετε τι ακριβώς θέλετε να επιτύχετε
- Μετρήσιμοι - θα πρέπει να είστε σε θέση να κρίνετε αν έχετε επιτύχει τους στόχους σας πλήρως ή εν μέρει.
- Εφικτοί - πρέπει να θέσετε ρεαλιστικούς στόχους για να αποφύγετε μεγάλες απογοητεύσεις
- Σχετική - επενδύστε χρήματα, προσπάθεια και χρόνο σε ό,τι έχει πραγματικά σημασία και μπορεί να οδηγήσει σε καλύτερες ευκαιρίες για τα παιδιά.
- Χρονοδιάγραμμα - πρέπει να ορίσετε ένα χρονικό πλαίσιο για τις δραστηριότητές σας, ώστε να μπορείτε να επικεντρωθείτε σωστά

Διεθνές πλαίσιο πολιτικής Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού (UNCRC)

Παρόλο που η ΕΕ δεν έχει συνάψει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ έχουν επικυρώσει τη Σύμβαση. Η Σύμβαση αναγνωρίζει ρητά τα δικαιώματα των παιδιών με αναπηρία στο άρθρο 23. Επιπλέον, το άρθρο 2 απαγορεύει τις διακρίσεις λόγω αναπηρίας και το άρθρο 3 ζητεί να βρίσκεται στο επίκεντρο κάθε απόφασης που αφορά τα παιδιά, συμπεριλαμβανομένων των παιδιών με αναπηρία, το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού. Τα άρθρα 5 και 18 αναγνωρίζουν το αποκλειστικό δικαίωμα, τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις των γονέων για την ανατροφή των παιδιών τους και υποχρεώνουν τα κράτη μέλη να παρέχουν υποστήριξη στους γονείς για την εκπλήρωση αυτού του ρόλου με τις μορφές που χρειάζονται. Σε επίπεδο ΕΕ, το άρθρο 3 της ΣΕΕ ορίζει την προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού ως στόχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απαιτεί την ενεργό ανάπτυξη κατάλληλων νομοθετικών ή πολιτικών πρωτοβουλιών σύμφωνα με τις αρμοδιότητές της.

Σύμβαση του ΟΗΕ για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία (CRPD)

Τον Δεκέμβριο του 2010, η Ευρωπαϊκή Ένωση έγινε συμβαλλόμενο μέρος της CRPD. Με τον τρόπο αυτό, η ΕΕ αναγνώρισε τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία για τη διασφάλιση της εκπλήρωσης των δικαιωμάτων τους και ανέλαβε την ευθύνη για την εφαρμογή της μαζί με τα κράτη μέλη. Η ευθύνη της ΕΕ όσον αφορά την εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την Αναπηρία είναι διαφορετικής κλίμακας. Παρά την έλλειψη επικύρωσης από την ΕΕ, τα δικαιώματα και οι αρχές της ΕΣΔΑ καθοδηγούν τις πολιτικές και τη δράση της ΕΕ, δεδομένου ότι η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) αναγνωρίζει τα δικαιώματα του παιδιού ως στόχο της ΕΕ.

Η CRPD παρέχει ένα νομικό πλαίσιο για την προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών με αναπηρία ως ιδιαίτερα ευάλωτων πολιτών της ΕΕ. Το άρθρο 7 της είναι ειδικά αφιερωμένο στα παιδιά με αναπηρίες και απαιτεί από τα κράτη μέλη να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα παιδιά με αναπηρίες μπορούν να απολαμβάνουν πλήρως όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες επί ίσοις όροις με τα άλλα παιδιά. Οι υποχρεώσεις αυτές αφορούν, μεταξύ άλλων, το δικαίωμα στην εκπαίδευση και τον σεβασμό των εξελισσόμενων ικανοτήτων των παιδιών με αναπηρία, το δικαίωμα στην οικογενειακή ζωή και τη φροντίδα εντός της κοινότητας, το δικαίωμα στην υγεία και την πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων αναψυχής. Επιπλέον, το άρθρο 16 απαιτεί από τα συμβαλλόμενα κράτη να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των παιδιών με αναπηρία από την εκμετάλλευση και την κακοποίηση. Η ΕΕ, μαζί με τα κράτη μέλη σε τομείς κοινής ή εθνικής αρμοδιότητας, δεσμεύεται από τις υποχρεώσεις της CRPD.

Επανεξέταση της εκπαίδευσης

Η έκθεση της UNESCO "Επανεξετάζοντας την εκπαίδευση: προς ένα παγκόσμιο κοινό αγαθό;" αποτελεί μια επικαιροποίηση από την UNESCO των προσεγγίσεων μιας από τις εκθέσεις που επηρέασαν περισσότερο τον κόσμο της εκπαίδευσης: την έκθεση Delors του 1996 "Μάθηση: Ο θησαυρός που κρύβεται μέσα μας". Το έγγραφο βασίζεται στις τεράστιες αλλαγές που βίωσε ο κόσμος τα προηγούμενα 25 χρόνια. Οι αλλαγές αυτές χαρακτηρίζονται από νέους βαθμούς πολυπλοκότητας και αντιφάσεων, οι οποίοι συνεπάγονται ακόμη μεγαλύτερη ανάγκη μετασχηματισμού της εκπαίδευσης απ' ό,τι αναφέρεται στην έκθεση Delors. Μεταξύ άλλων, εξετάζει ζητήματα που σχετίζονται με τη διακυβέρνηση της εκπαίδευσης και ειδικότερα την αρχή της εκπαίδευσης ως δημόσιου αγαθού. Η έκθεση παρουσιάζει ένα ανθρωπιστικό όραμα για την εκπαίδευση ως βασικό κοινό αγαθό. Η διάκριση αυτή είναι σημαντική σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες. Το δημόσιο αγαθό έχει μια κακή χροιά στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες που σημαίνει όχι μόνο ότι είναι το κράτος που είναι υποχρεωμένο να το παρέχει, αλλά και ότι δεν ανήκει πραγματικά σε κανέναν, ενώ δεν είναι αρκετά διαφανές και υπόλογο. Σε σύγκριση με αυτό, η έννοια του κοινού αγαθού τονίζει την οπτική γωνία ότι όλοι οι άνθρωποι είναι υπεύθυνοι για την εκπαίδευση - τόσο ως μαθητές όσο και ως εκπαιδευτικοί.

ECD (Early Childhood Development) vs. ECEC (Early Childhood Education and Care)

Στην Ευρώπη προωθούνται σήμερα δύο κύριες απόψεις για την πρώιμη παιδική ηλικία και τους διαφορετικούς ρόλους των γονέων και των θεσμών.

Η UNESCO γενικά υποστηρίζει την ΕΚΑΑ, που σημαίνει ότι η οικογένεια πρέπει να ενδυναμωθεί για να φροντίζει τα παιδιά της και ο ρόλος των θεσμών είναι δευτερεύων στη διαδικασία.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση τάσσεται υπέρ της εκπαίδευσης και της φροντίδας στην πρώιμη παιδική ηλικία, εστιάζοντας στην παροχή θεσμών που επιτρέπουν στους γονείς να επανενταχθούν στην αγορά εργασίας το συντομότερο δυνατό και τα παιδιά να παρακολουθούν επίσημη φροντίδα από πολύ μικρή ηλικία.

Η κοινοπραξία αυτή υποστηρίζει την ελευθερία επιλογής για τις οικογένειες και, σύμφωνα με την UNCRC, την καλύτερη δυνατή εκπαίδευση για όλα τα παιδιά, είτε αυτή γίνεται στο σπίτι είτε σε ίδρυμα. Πιστεύουμε ότι όλες οι οικογένειες θα πρέπει να είναι ελεύθερες να επιλέξουν τι είναι καλύτερο για αυτές και θα πρέπει να λαμβάνουν ίση υποστήριξη ανεξάρτητα από αυτό. Οι γονείς είναι υπεύθυνοι για την εκπαίδευση των παιδιών τους και οι οικονομικές συνθήκες δεν πρέπει να τους εμποδίζουν να επιλέξουν τη λύση που επιθυμούν.

Ευρωπαϊκός πυλώνας κοινωνικών δικαιωμάτων

Οι αρχές του EPCR περιλαμβάνουν τα εξής:

- Καθένας έχει δικαίωμα σε ποιοτική και χωρίς αποκλεισμούς εκπαίδευση, κατάρτιση και δια βίου μάθηση, προκειμένου να διατηρεί και να αποκτά δεξιότητες που του επιτρέπουν να συμμετέχει πλήρως στην κοινωνία και να διαχειρίζεται με επιτυχία τις μεταβάσεις στην αγορά εργασίας.
- Ανεξάρτητα από το φύλο, τη φυλετική ή εθνοτική καταγωγή, τη θρησκεία ή τις πεποιθήσεις, την αναπηρία, την ηλικία ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό, όλοι έχουν το δικαίωμα στην ίση μεταχείριση και τις ίσες ευκαιρίες όσον αφορά την απασχόληση, την κοινωνική προστασία, την εκπαίδευση και την πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες που διατίθενται στο κοινό. Οι ίσες ευκαιρίες των υποεκπροσωπούμενων ομάδων πρέπει να προωθούνται.
- Τα παιδιά έχουν δικαίωμα σε προσιτή και ποιοτική εκπαίδευση και φροντίδα στην προσχολική ηλικία.
- Τα άτομα με αναπηρία έχουν δικαίωμα σε εισοδηματική στήριξη που εξασφαλίζει αξιοπρεπή διαβίωση, σε υπηρεσίες που τους επιτρέπουν να συμμετέχουν στην αγορά εργασίας και στην κοινωνία και σε ένα εργασιακό περιβάλλον προσαρμοσμένο στις ανάγκες τους.

Ευρωπαϊκός Χώρος Εκπαίδευσης

Ο κύριος πολιτικός στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της εκπαίδευσης είναι η επίτευξη ενός Ευρωπαϊκού Χώρου Εκπαίδευσης έως το 2025 και η αναπροσαρμογή της εκπαίδευσης και της κατάρτισης για την ψηφιακή εποχή. Ο Ευρωπαϊκός Χώρος Εκπαίδευσης στηρίζεται σε έξι διαστάσεις, μία από τις οποίες είναι η ένταξη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) θα διοχετεύσει περισσότερα κονδύλια από ποτέ στην εκπαίδευση και την κατάρτιση κατά τα έτη 2021-27 μέσω της διευκόλυνσης ανάκαμψης και ανθεκτικότητας, μεταξύ άλλων μέσων πολιτικής. Θα διατεθεί σημαντική στήριξη για τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις και επενδύσεις στην εκπαίδευση και την κατάρτιση, από τις υποδομές και την κατασκευή κτιρίων έως την κατάρτιση του διδακτικού προσωπικού, τις ψηφιακές συσκευές και τη χρηματοδότηση για ανοικτούς εκπαιδευτικούς πόρους. Η Επιτροπή παρέχει ειδική στήριξη στις τοπικές, περιφερειακές και εθνικές αρχές για την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των διαθέσιμων κονδυλίων μέσω της αμοιβαίας μάθησης και της ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών όσον αφορά τις επενδύσεις σε εκπαιδευτικές υποδομές.

Επιπλέον, για να επιτευχθεί η ένταξη στην εκπαίδευση, δίνεται μεγάλη έμφαση στους εκπαιδευτικούς και στις δεξιότητες και ικανότητές τους.

Ευρωπαϊκή εγγύηση για το παιδί

Η Ευρωπαϊκή Εγγύηση για το Παιδί, που εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή το 2021, δημιουργήθηκε με σκοπό να διασφαλίσει ότι κάθε παιδί στην Ευρώπη που κινδυνεύει από τη φτώχεια ή τον κοινωνικό αποκλεισμό έχει πρόσβαση στα πιο βασικά δικαιώματα, όπως η υγειονομική περίθαλψη και η εκπαίδευση. Δίνει έμφαση στο βασικό δικαίωμα της ελεύθερης πρόσβασης στην απαραίτητη εκπαίδευση, στην υγειονομική περίθαλψη και σε άλλες υποστηρικτικές υπηρεσίες που αποτελούν κλειδί για την ανάπτυξη όλων των παιδιών, συμπεριλαμβανομένων των παιδιών με αναπηρία. Ενώ τα περισσότερα παιδιά στην Ευρώπη έχουν θεωρητικά πρόσβαση σε αυτές τις υπηρεσίες, αυτές εξακολουθούν ως επί το πλείστον να μην είναι πλήρως περιεκτικές, καθώς δεν είναι δωρεάν.

Περιβάλλον πολιτικής

Όταν μιλάμε για το πολιτικό περιβάλλον εννοούμε όλους τους νόμους και τους κανονισμούς που ισχύουν και επηρεάζουν την κατάστασή σας.

Στη συνέχεια του παρόντος εγγράφου έχουμε συνοψίσει τα σημαντικότερα διεθνή έγγραφα πολιτικής που επηρεάζουν την ένταξη των παιδιών με νοητική αναπηρία και των οικογενειών τους, αλλά επιπλέον θα υπάρχουν και εθνικές ρυθμίσεις που μπορεί να διαφέρουν πολύ ή και να έρχονται σε αντίθεση με τη διεθνή πολιτική. Ορισμένα έγγραφα διεθνούς πολιτικής, δηλαδή διεθνείς συνθήκες, είναι δεσμευτικά, ενώ άλλα είναι συστάσεις που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε στο έργο σας για τη συνηγορία. Είναι το εθνικό/τοπικό πολιτικό σας περιβάλλον υποστηρικτικό (τουλάχιστον στα χαρτιά) για ένα σύστημα χωρίς αποκλεισμούς; Υπάρχουν επί του παρόντος νόμοι ή κανονισμοί που εμποδίζουν ρητά τη χώρα σας να υιοθετήσει ένα σύστημα διαχείρισης υποθέσεων;

Θεσμικό περιβάλλον

Ενώ τα ιδρύματα υποτίθεται ότι ακολουθούν τους νόμους και τους κανονισμούς, στην πραγματικότητα μπορεί να είναι πιο αυστηρά και να ελέγχουν, ή το αντίθετο, να είναι πρόθυμα να παραβούν κάποιους κανόνες για να παρέχουν επιπλέον υποστήριξη. Αναλύστε και καταγράψτε τις πρακτικές που σας ευνοούν ή που εμποδίζουν την υλοποίηση ενός συστήματος που λαμβάνει πραγματικά υπόψη τις ανάγκες των παιδιών με νοητική αναπηρία ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες γενικά και των οικογενειών τους.

Χρηματοοικονομικές προβλέψεις

Συχνά η πρώτη ερώτηση των υπευθύνων λήψης αποφάσεων όταν ακούνε μια νέα ιδέα είναι "πόσο θα κοστίσει;". Ενώ πολλές αλλαγές μπορούν να γίνουν χωρίς επιπλέον οικονομική επιβάρυνση, πρέπει να αξιολογήσετε τις ανάγκες σε οικονομικούς πόρους για αυτό που θέλετε να επιτύχετε, τις ισχύουσες οικονομικές διατάξεις, τι υποστηρίζουν, πόσο ευέλικτες είναι. Οι διεθνείς συνθήκες για τα δικαιώματα των παιδιών και τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία απαιτούν από τα κράτη να παρέχουν υποστήριξη, ίσως χρειαστεί να υποστηρίξετε ότι η τρέχουσα υποστήριξη δεν καλύπτει τις ανάγκες των ομάδων-στόχων.

Κοινή γνώμη

Οι προσπάθειές σας για υπεράσπιση μπορεί να είναι εξαιρετικά πιο εύκολες ή πιο δύσκολες, ανάλογα με το πόσο ευρεία είναι η υποστήριξη των μηνυμάτων σας. Οι προκαταλήψεις και οι λανθασμένες αντιλήψεις δεν είναι δυστυχώς ασυνήθιστες στο θέμα της αναπηρίας ή της γονικής μέριμνας. Γνωρίζοντας τις γενικές τάσεις της κοινής γνώμης, μπορείτε να προσαρμόσετε τα μηνύματα και τις δραστηριότητές σας στοχεύοντας ειδικά στις αρνητικές πεποιθήσεις ή βασιζόμενοι στις θετικές.

Πώς ξεκινάμε

Κύριοι ορισμοί

Είναι σημαντικό, όταν ξεκινάτε το έργο της συνηγορίας, να βεβαιωθείτε ότι όλοι καταλαβαίνουν το ίδιο πράγμα κάτω από βασικές φράσεις και όρους.

Εκπαίδευση χωρίς αποκλεισμούς

Η συμπεριληπτική εκπαίδευση επιτρέπει στους μαθητές όλων των υποβάθρων να μαθαίνουν και να αναπτύσσονται δίπλα-δίπλα, προς όφελος όλων (UNICEF).

Ο στόχος 4 για τη βιώσιμη ανάπτυξη αποσκοπεί στην "εξασφάλιση ποιοτικής εκπαίδευσης χωρίς αποκλεισμούς και ισότιμης και προώθηση των ευκαιριών δια βίου μάθησης για όλους". Ορίζει την εκπαίδευση χωρίς αποκλεισμούς, συμπεριλαμβανομένης της τυπικής εκπαίδευσης στην πρώιμη παιδική ηλικία και της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, ως μια εκπαίδευση που είναι διαθέσιμη για όλα τα αγόρια και τα κορίτσια και οδηγεί σε συναφή και αποτελεσματικά μαθησιακά αποτελέσματα.

Η ενσωμάτωση είναι μια δύσκολη έννοια και δεν υπάρχει ένας συμφωνημένος ορισμός μεταξύ των επαγγελματιών ή εκείνων που μελετούν την ενσωμάτωση ακαδημαϊκά. Ένα ευκολότερο σημείο

εκκίνησης θα μπορούσε να είναι το τι δεν είναι η ένταξη, παρά το τι είναι:

(Source: www.thinkinclusive.us)

Exclusion

Segregation

Integration

Αποκλεισμός: ορισμένα παιδιά και νέοι δεν έχουν πρόσβαση σε ποιοτική εκπαίδευση. Πολλά παιδιά με νοητική αναπηρία δεν έχουν πρόσβαση σε ποιοτική εκπαίδευση που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες τους, συχνά επειδή οι μόνες επιλογές δεν είναι οικονομικά προσιτές γι' αυτά ή απλώς δεν υπάρχει καμία ευκαιρία σε τοπικό επίπεδο.

Διαχωρισμός: ορισμένα παιδιά και νέοι εκπαιδεύονται χωριστά από άλλα, για παράδειγμα σε διαφορετικές τάξεις αλλά στο ίδιο σχολείο ή μέσω της συνεχούς "τοποθέτησης" ή "ροής" ομάδων σε όλο το πρόγραμμα σπουδών.

Ενσωμάτωση: τα παιδιά και οι νέοι συμμετέχουν φαινομενικά στη μάθηση από κοινού, αλλά στην πραγματικότητα εξακολουθούν να εκπαιδεύονται χωριστά. Ένα παράδειγμα αυτού θα ήταν όταν ένα παιδί βρίσκεται στην ίδια τάξη με άλλα παιδιά για μαθήματα, αλλά λαμβάνει ατομική υποστήριξη από έναν ενήλικα και δεν αλληλεπιδρά με τα άλλα παιδιά. Η ένταξη, αντίθετα, θα μπορούσε να περιγραφεί ως "μαζί", όχι μόνο "μέσα".

Παρέμβαση στην πρώιμη παιδική ηλικία

Όπως ορίζεται από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για τις Ειδικές Ανάγκες και την Ενταξιακή Εκπαίδευση. "Ένα σύνολο υπηρεσιών/παροχών για πολύ μικρά παιδιά και τις οικογένειές τους, που παρέχονται κατόπιν αιτήματός τους σε μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή στη ζωή του παιδιού, καλύπτοντας κάθε ενέργεια που αναλαμβάνεται όταν ένα παιδί χρειάζεται ειδική υποστήριξη για: να διασφαλίσει και να ενισχύσει την προσωπική του ανάπτυξη, να ενισχύσει τις ικανότητες της ίδιας της οικογένειας και να προωθήσει την κοινωνική ένταξη της οικογένειας και του παιδιού. Οι δράσεις αυτές πρέπει να παρέχονται στο φυσικό περιβάλλον του παιδιού, κατά προτίμηση σε τοπικό επίπεδο, με μια προσέγγιση οικογενειακής και πολυδιάστατης ομαδικής εργασίας".

Ειδική εκπαίδευση

Ειδική εκπαίδευση είναι η διδασκαλία που είναι ειδικά σχεδιασμένη για να ανταποκρίνεται στις μοναδικές ανάγκες ενός παιδιού με αναπηρία. Αυτό σημαίνει εκπαίδευση που αναπτύσσεται ατομικά για να αντιμετωπίσει τις ανάγκες ενός συγκεκριμένου παιδιού που απορρέουν από την αναπηρία του. Δεδομένου ότι κάθε παιδί είναι μοναδικό, είναι δύσκολο να δοθεί ένα γενικό παράδειγμα ειδικής εκπαίδευσης. Είναι εξατομικευμένη για κάθε παιδί. (Κέντρο Ενημέρωσης Γονέων και Πόρων)
Αν και οι ορισμοί για την ειδική αγωγή εστιάζουν πάντα στα παιδιά με αναπηρίες, είναι σημαντικό να τονιστεί ότι τελικά κάθε παιδί, ανεξάρτητα από τις αναπηρίες ή την έλλειψή τους, έχει ειδικές ανάγκες και συνεπώς χρειάζεται ειδική αγωγή. Ένα σύστημα ενταξιακής εκπαίδευσης υποτίθεται ότι είναι σε θέση να καλύπτει τις ατομικές ανάγκες όλων των παιδιών.

Γονέας

Γονέας είναι το άτομο που ανατρέφει και φροντίζει κάποιον άλλο. Ωστόσο, το να είσαι γονέας δεν σημαίνει απαραίτητα ότι βιολογικά μεταβιβάζεις τα γονίδια σου σε ένα παιδί. Ο γονέας μπορεί να

λάβει διάφορες μορφές, όπως θετός γονέας, παππούς και γιαγιά, νόμιμος κηδεμόνας ή συνδυασμός αυτών. Εκτός από την αγάπη και το πάθος, το κοινό χαρακτηριστικό είναι η ευθύνη για το παιδί και την ανατροφή του που ορίζει έναν γονέα.

Ενδιαφερόμενα μέρη

Στην εκπαίδευση, ο όρος ενδιαφερόμενος συνήθως αναφέρεται σε οποιονδήποτε - άτομα ή οργανισμούς - που επενδύει στην ευημερία και την επιτυχία ενός σχολείου και των μαθητών του, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών υπαλλήλων, των εκπαιδευτικών, των μελών του προσωπικού, των μαθητών, των γονέων, των οικογενειών, των μελών της κοινότητας, των τοπικών επιχειρηματιών και των εκλεγμένων αξιωματούχων, όπως τα μέλη της σχολικής επιτροπής, οι δημοτικοί σύμβουλοι και οι εκπρόσωποι της πολιτείας. Εν ολίγοις, οι ενδιαφερόμενοι έχουν "συμφέρον" για το σχολείο και τους μαθητές του, δηλαδή έχουν προσωπικό, επαγγελματικό, πολιτικό ή οικονομικό ενδιαφέρον ή ανησυχία.

Τυπική εκπαίδευση

Τυπική μάθηση ή τυπική εκπαίδευση είναι η εκπαίδευση που συνήθως παρέχεται από εκπαιδευμένους εκπαιδευτικούς με συστηματικό, σκόπιμο τρόπο σε παιδικό σταθμό, νηπιαγωγείο, σχολείο, πανεπιστήμιο, άλλο ίδρυμα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ή φορέα επαγγελματικής κατάρτισης. Είναι μία από τις τρεις μορφές μάθησης που ορίζει ο ΟΟΣΑ, ενώ οι άλλες είναι η άτυπη μάθηση και η μη τυπική μάθηση.

Άτυπη εκπαίδευση

Η άτυπη εκπαίδευση είναι η συνετής, με σεβασμό και αυθόρμητη διαδικασία καλλιέργειας της μάθησης. Λειτουργεί μέσω της συζήτησης, της εξερεύνησης και της διεύρυνσης της εμπειρίας.

Μη τυπική εκπαίδευση

Εκπαίδευση που είναι θεσμοθετημένη, σκόπιμη και προγραμματισμένη από έναν πάροχο εκπαίδευσης. Το καθοριστικό χαρακτηριστικό της μη τυπικής εκπαίδευσης είναι ότι αποτελεί προσθήκη, εναλλακτική λύση ή/και συμπλήρωμα της τυπικής εκπαίδευσης στο πλαίσιο της διαδικασίας της δια βίου μάθησης των ατόμων. Συχνά παρέχεται για να εξασφαλιστεί το δικαίωμα πρόσβασης στην εκπαίδευση για όλους. Απευθύνεται σε άτομα όλων των ηλικιών, αλλά δεν εφαρμόζει απαραίτητα μια συνεχή δομή διαδρομής- μπορεί να είναι σύντομη σε διάρκεια και/ή χαμηλής έντασης, και συνήθως παρέχεται με τη μορφή σύντομων μαθημάτων, εργαστηρίων ή σεμιναρίων. Η μη τυπική εκπαίδευση οδηγεί κυρίως σε προσόντα που δεν αναγνωρίζονται ως τυπικά προσόντα από τις αρμόδιες εθνικές εκπαιδευτικές αρχές ή σε κανένα προσόν. Η μη τυπική εκπαίδευση μπορεί να καλύπτει προγράμματα που συμβάλλουν στον αλφαριθμητισμό των ενηλίκων και των νέων και την εκπαίδευση για παιδιά εκτός σχολείου, καθώς και προγράμματα για δεξιότητες ζωής, δεξιότητες εργασίας και κοινωνική ή πολιτιστική ανάπτυξη.

Διαχείριση υποθέσεων

Η διαχείριση περιπτώσεων είναι μια συνεργατική πρακτική κατά την οποία ένας επαγγελματίας παρέχει βοήθεια σε ένα άτομο προκειμένου να καλύψει τις ανάγκες του σε θέματα υγείας, εκπαίδευσης ή οποιοσδήποτε πρόσθετες ανάγκες. Η πρακτική αυτή χρησιμοποιείται στα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης και εκπαίδευσης, καθώς και στην κοινωνική εργασία σε όλο τον κόσμο και θεωρείται μια αποτελεσματική και χαμηλού κόστους μέθοδος που χρησιμοποιείται σε πολλούς διαφορετικούς τομείς.

Χαρτογράφηση των ενδιαφερομένων μερών

Μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις στις δραστηριότητες συνηγορίας είναι ο εντοπισμός και η κατανόηση του κοινού-στόχου και των αναγκών/κινητήριων μοτίβων του. Στο στάδιο του σχεδιασμού πρέπει να λάβετε υπόψη ότι η πολιτική και οι αποφάσεις γενικά λαμβάνονται από ανθρώπους και όχι από θεσμούς. Ως εκ τούτου, οι δραστηριότητες συνηγορίας πρέπει να απευθύνονται σε άτομα. Οι

επιτυχημένοι συνήγοροι αναλύουν προσεκτικά το κοινό-στόχο τους για να διασφαλίσουν ότι οι προσπάθειες και οι πόροι τους κατευθύνονται με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο.

Όταν κάνετε τα πρώτα βήματα για τον εντοπισμό και την κατανόηση του κοινού-στόχου, θα ήταν χρήσιμο να κάνετε μια διάκριση μεταξύ πρωτογενούς και δευτερογενούς κοινού. Με άλλα λόγια, οι υποστηρικτές πρέπει να απαντήσουν στις ερωτήσεις:

- Ποιος έχει την εξουσία να κάνει τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν; και
- Ποιος τους επηρεάζει

Το πρωταρχικό ακροατήριο περιλαμβάνει τους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων σε οποιοδήποτε επίπεδο με την εξουσία να επηρεάσουν άμεσα το αποτέλεσμα του στόχου υπεράσπισης - είτε πρόκειται για αλλαγή πολιτικής είτε για άλλους κρίσιμης σημασίας παράγοντες όπως η χρηματοδότηση. Πρόκειται για άτομα, για παράδειγμα, που πρέπει να εγκρίνουν μια αλλαγή της νομοθεσίας. Τα δευτερεύοντα ακροατήρια είναι άτομα και ομάδες που μπορούν να επηρεάσουν αυτούς τους φορείς λήψης αποφάσεων. Η γνώμη και οι ενέργειες της τελευταίας ομάδας ατόμων είναι σημαντικές για την επίτευξη των στόχων συνηγορίας, δεδομένου ότι έχουν τη δυνατότητα να επηρεάσουν τις απόψεις και τις ενέργειες των φορέων λήψης αποφάσεων - τόσο ως υποστηρικτές όσο και ως αντίπαλοι.

Για παράδειγμα, αν θέλετε να επιτύχετε τη συστηματική εισαγωγή ενός συστήματος διαχείρισης υποθέσεων στη χώρα σας και είστε γονέας με παιδί με νοητική αναπηρία, οι ενδιαφερόμενοι φορείς σας μπορεί να είναι:

- Οι οικογένειες των οποίων τα παιδιά έχουν πληγεί, θα είναι οι υποστηρικτές σας
- Οι επαγγελματίες (ψυχολόγοι, θεραπευτές, γιατροί, δάσκαλοι) μπορούν να γίνουν σύμμαχοί σας ή ίσως χρειάζονται και αυτοί να πειστούν.
- Τυπική εκπαίδευση που θα πρέπει να συνεργαστεί με τους διαχειριστές περιπτώσεων και να κατανοήσει ότι πρόκειται για υποστήριξη και όχι για πρόσθετη εργασία
- Οι ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται στον τομέα της εκπαίδευσης ή της αναπηρίας μπορεί να είναι σύμμαχοί σας για να ενισχύσουν τη φωνή σας.
- Τα πολιτικά κέντρα λήψης αποφάσεων που επηρεάζουν ή αποφασίζουν για την εφαρμογή της εν λόγω πολιτικής (μπορεί να είναι υπουργοί Παιδείας ή Υγείας, πολιτειακοί γραμματείς, μέλη τοπικών συμβουλίων,) που πρέπει να πειστούν.
- Φορείς λήψης οικονομικών αποφάσεων που έχουν αντίκτυπο στη διαθέσιμη χρηματοδότηση
- Φορείς κατάρτισης και άλλα ιδρύματα που θα έχουν ρόλο στην κατάρτιση ατόμων για τη συμμετοχή τους
- Οργανώσεις γονέων που μπορούν να σας βοηθήσουν να επιτύχετε τους στόχους σας
- Οργανώσεις ατόμων με αναπηρία που μπορούν να σας υποστηρίξουν, αλλά και να επωφεληθούν από την προσέγγιση

Για κάθε ομάδα-στόχο (και στην περίπτωση ανθρώπων με μεγάλη επιρροή, π.χ. ενός υπουργού ή δημάρχου, για κάθε στόχο) μπορείτε να πάρετε αποφάσεις σχετικά με το σε ποιο τεταρτημόριο ανήκουν και ποια εργαλεία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την εμπλοκή τους απαντώντας σε μερικές απλές ερωτήσεις:

**ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ:
ΠΟΙΟΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΙ**

1. Τι γνωρίζουν για τα παιδιά με νοητική αναπηρία και τις οικογένειές τους;
Εάν παρέχετε πολύ βασικές πληροφορίες, μπορεί να είναι περιττές και να χάσετε το ενδιαφέρον τους. Εάν δεν εξασφαλίσετε μια κοινή βάση, αυτό μπορεί να προκαλέσει προβλήματα αργότερα.
2. Ποιες πεποιθήσεις μπορεί να τους επηρεάσουν στην υποστήριξη του στόχου σας;
Τι πιστεύουν για την εκπαίδευση χωρίς αποκλεισμούς; Πώς βλέπουν το ρόλο των γονέων; Ποιος πιστεύουν ότι είναι υπεύθυνος για τους διάφορους ρόλους που αφορούν τα παιδιά με διαφορετικές εκπαιδευτικές ανάγκες;
3. Ποια προσωπικά συμφέροντα μπορεί να έχουν αντίκτυπο στην υποστήριξή τους;
Έχουν παιδιά με νοητική αναπηρία; Είναι υποψήφιοι για επανεκλογή; Θα μπορούσε να τους προσφέρει κάλυψη από τα μέσα ενημέρωσης; - και άλλοι παρόμοιοι παράγοντες μπορούν να έχουν σημαντική επιρροή.
4. Ποιος μπορεί να είναι ο αντίκτυπος της υποστήριξής τους στους στόχους σας;
Είναι σημαντικό να καταλάβετε πώς η άμεση υποστήριξή τους μπορεί να σας βοηθήσει στην εφαρμογή της εκπαίδευσης χωρίς αποκλεισμούς ή ενός συστήματος διαχείρισης υποθέσεων, αλλά είναι εξίσου σημαντικό να δείτε ποιες θα ήταν οι επιπτώσεις της απραξίας τους ή της άμεσης δράσης τους ενάντια στους στόχους σας.

Ανάλυση SWOT

Ανάλυση SWOT

Η ανάλυση SWOT είναι ένα απλό και γνωστό εργαλείο. Αν γίνει σωστά, μπορεί να αποτελέσει τη βάση του έργου σας για την υπεράσπισή σας (και η μέθοδος μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για άλλους στόχους.) Το SWOT είναι ένα άλλο ακρωνύμιο που σημαίνει

Δύναμη - αυτό στο οποίο εσείς ή η ιδέα/μέθοδος/προϊόν για το οποίο προσπαθείτε να πείσετε τους ανθρώπους είναι πραγματικά καλοί.

Αδυναμίες - ποιες μπορεί να είναι οι προκλήσεις, τι μπορεί να είναι πολύ δύσκολο να υιοθετηθεί ή να εφαρμοστεί, τι μπορεί να χρειάζεται πολύ μεγάλη προσπάθεια.

Ευκαιρίες - ποιο στοιχείο του περιβάλλοντος (κάλυψη από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, υπό κατάρτιση νομοθεσία, επιθυμία αλλαγής) μπορεί να βοηθήσει στην υλοποίηση αυτού που θέλετε να επιτύχετε.

Απειλές - ποια είναι τα κύρια εμπόδια που μπορεί να βρεθούν στο δρόμο σας.

Είναι σημαντικό να θυμάστε ότι τα Δυνατά σημεία και οι Αδυναμίες είναι εσωτερικά, μπορεί ακόμη και να μπορείτε να βελτιώσετε και να εξαλείψετε ορισμένες αδυναμίες, ενώ οι Ευκαιρίες και οι Απειλές είναι εξωτερικές, δεν εξαρτώνται από εσάς και μπορεί να χρειαστεί μεγάλη προσπάθεια συνηγορίας για να ελαχιστοποιηθούν οι απειλές.

Σας καλούμε να πραγματοποιήσετε μια ανάλυση SWOT του πολιτικού περιβάλλοντος, του θεσμικού περιβάλλοντος, των χρηματοδοτικών διατάξεων και της κοινής γνώμης στο δικό σας πλαίσιο, ώστε να αξιολογήσετε ποια είναι τα κύρια εμπόδια για την επίτευξη του στόχου σας και ποιοι είναι οι υποστηρικτικοί παράγοντες.

Στοιχεία

Τα οφέλη της ένταξης

Όταν καταργούμε πολιτικές ή προκαταλήψεις ή εμπόδια στις ευκαιρίες για τα άτομα με αναπηρία, όλος ο κόσμος επωφελείται.

η συμπερίληψη και η εκπαίδευση χωρίς αποκλεισμούς περιγράφονται ως επωφελείς όχι μόνο για τα παιδιά με ΕΑΕ (π.χ. φίλιες, αυξημένες κοινωνικές πρωτοβουλίες, σχέσεις και δίκτυα), αλλά και για τα παιδιά χωρίς ΕΑΕ, τους γονείς και τους εκπαιδευτικούς τους (π.χ. αυξημένες ευκαιρίες να κατακτήσουν δραστηριότητες μέσω της εξάσκησης και της διδασκαλίας άλλων, ανάπτυξη δεξιοτήτων ενσυναίσθησης, αυξημένη εκτίμηση και αποδοχή των ατομικών διαφορών).

Ένα σύστημα που ανταποκρίνεται στις διαφορετικές ανάγκες συμβάλλει στην προώθηση των ταλέντων όλων, ενώ παράλληλα βοηθά στην από κοινού υπέρβαση των εμποδίων.

Γιατί λειτουργεί η προτεινόμενη μεθοδολογία

Διαχείριση υποθέσεων

Η φιλοσοφία της διαχείρισης περιστατικών βασίζεται στο γεγονός ότι όλοι επωφελούνται όταν ο πελάτης φτάνει στο βέλτιστο επίπεδο ευεξίας και λειτουργικότητας, καθώς η ευημερία του δεν επηρεάζει μόνο τον ίδιο, αλλά και την οικογένειά του, το σύστημα υποστήριξής του, ακόμη και το ίδιο το σύστημα υγείας. Ως εκ τούτου, ο κύριος στόχος της διαχείρισης περιστατικών είναι να επιτευχθεί η ευεξία του πελάτη και να βελτιωθεί η συνολική ποιότητα ζωής του μέσω της συνηγορίας, της αξιολόγησης, του σχεδιασμού, του συντονισμού της φροντίδας, της επικοινωνίας, της εκπαίδευσης, της διαχείρισης πόρων και της διευκόλυνσης παροχής υπηρεσιών - με κύρια έμφαση στην αξιολόγηση των επιλογών και των υπηρεσιών που απαιτούνται και στη σύνδεση της οικογένειας/του πελάτη με τους σχετικούς παρόχους και πόρους.

Η διαχείριση των περιπτώσεων είναι μια αποτελεσματική, φθηνή και πελατοκεντρική μέθοδος, εφόσον εφαρμόζεται, καθώς ένας υπεύθυνος διαχείρισης περιπτώσεων μπορεί να σημαίνει μεγάλη βοήθεια για οικογένειες σε διαφορετικές συνθήκες: όπως οικογένειες με παιδιά που πρέπει να παρακολουθήσουν πολλές διαφορετικές θεραπείες ή οικογένειες με παιδιά με ειδικές ανάγκες. Ο διαχειριστής περίπτωσης συντονίζει και βοηθά στη λήψη αποφάσεων για το παιδί - εξασφαλίζοντας τις ιατρικές, σωματικές και συναισθηματικές του ανάγκες. Με την πελατοκεντρική τους νοοτροπία, οι διαχειριστές υποθέσεων βοηθούν τις οικογένειες να περιηγηθούν στα πολύπλοκα συστήματα, διευκολύνοντάς τους να βρουν τους κατάλληλους πόρους και τις υπηρεσίες που χρειάζονται για τα παιδιά τους.

Η διαχείριση υποθέσεων μπορεί να κάνει τεράστια διαφορά όταν πρόκειται για γρήγορη συλλογή πληροφοριών. Για να ανταποκριθεί στις ταχέως μεταβαλλόμενες απαιτήσεις των πελατών, η προσέγγιση του διαχειριστή υποθέσεων δεν είναι μόνο θεμελιωδώς προσαρμοστική, αλλά η διαχείριση μπορεί επίσης να εφαρμοστεί σε πολλούς, διαφορετικούς τύπους απρόβλεπτων και πολύπλοκων εργασιών, οι οποίες περιλαμβάνουν - κυρίως βασισμένες σε δεδομένα - κατακερματισμένους πόρους. Επιπλέον, για την επίτευξη καλύτερων και ταχύτερων αποτελεσμάτων, η διαχείριση υποθέσεων δρομολογεί ένα είδος σύνδεσης μεταξύ του πελάτη και του συστήματος παροχής υπηρεσιών. Οι διαχειριστές περιπτώσεων αλληλεπιδρούν με μεγαλύτερη ακρίβεια με ένα ευρύτερο φάσμα πληροφοριών, υπηρεσιών και πηγών

Εκπαίδευση γονέων παιδιών με (νοητική) αναπηρία

Όλοι οι γονείς είναι υπεύθυνοι για την ανατροφή και την εκπαίδευση του παιδιού τους. Ορίζεται ως το δυσκολότερο επάγγελμα, ωστόσο οι γονείς σπάνια λαμβάνουν κατάρτιση ή επαγγελματική υποστήριξη. Στην περίπτωση των παιδιών με νοητική αναπηρία, οι γονείς χρειάζονται πολλές πρόσθετες γνώσεις, με τις οποίες οι γονείς μπορεί να μην έχουν καμία εμπειρία και οι οποίες είναι αρκετά ειδικές. Η εκπαίδευσή τους θα τους κάνει να αισθάνονται πιο ικανοί και με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση γνωρίζοντας τι κάνουν και πώς το κάνουν, η ψυχική τους ευεξία θα βελτιωθεί επίσης. Τα ιδρύματα και

οι επαγγελματίες δεν είναι σταθεροί στη ζωή ενός παιδιού, μόνο οι γονείς του είναι, επομένως η εκπαίδευσή τους είναι αυτό που εξυπηρετεί καλύτερα το συμφέρον του παιδιού. Οι γονείς των παιδιών με ειδικές ανάγκες χρειάζονται επίσης υποστήριξη για τη διατήρηση της δικής τους ευημερίας, η οποία περιλαμβάνεται επίσης στην εκπαίδευση που προτείνουμε

Εκπαίδευση επαγγελματιών και άλλων γονέων

Η ένταξη είναι επωφελής για όλους, αλλά ενώ για τις μειονοτικές ομάδες μπορεί να είναι προφανές γιατί, δεν είναι απαραίτητα για τις οικογένειες και τους επαγγελματίες της πλειοψηφίας. Μπορεί να δυσκολεύονται να κατανοήσουν την πραγματικότητα των οικογενειών με παιδιά με νοητική αναπηρία, με την εκπαίδευσή τους μπορούν να εξαλειφθούν οι προκαταλήψεις και τα στερεότυπα.

Στη συντριπτική πλειονότητα των χωρών, η συνεργασία με τους γονείς δεν αποτελεί μέρος των προγραμμάτων κατάρτισης των εκπαιδευτικών. Οι ηγέτες γονέων επίσης δεν λαμβάνουν συνήθως καμία κατάρτιση ή ανάπτυξη ικανοτήτων, ενώ διαδραματίζουν κρίσιμο ρόλο στα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Ρόλος των γονέων

Οι γονείς ως πρωτοβάθμιοι εκπαιδευτικοί χρειάζονται υποστήριξη για την ενδυνάμωσή τους, ώστε να γίνουν φορείς που ανοίγουν πύλες και σκαλωσιές για την καλύτερη μάθηση των παιδιών τους. Πρέπει να κατανοήσουν γιατί τα νέα εκπαιδευτικά παραδείγματα είναι πιο ωφέλιμα για τα παιδιά τους από τις παλιές διαδρομές που βίωσαν στην παιδική τους ηλικία. Όλο και περισσότεροι γονείς έχουν ανησυχίες για την ευημερία των παιδιών τους (ενώ άλλοι φορτώνουν επιπλέον φόρτο εργασίας στους ώμους τους), και είναι μια παγκόσμια τάση που πρέπει να σταματήσει ότι όσοι έχουν την οικονομική δυνατότητα, επιλέγουν να μην συμμετέχουν στη δημόσια εκπαίδευση ή στην τυπική εκπαίδευση ως τέτοια. Σε έναν κόσμο όπου τα σχολεία διερευνούν νέους τρόπους εργασίας και οι γονείς ανησυχούν, ο μόνος δρόμος προς τα εμπρός είναι να εμπλέξουμε τους γονείς, όλους τους γονείς, στη μετατροπή της επίσημης εκπαίδευσης για τις ανάγκες του 21ου αιώνα και να καθορίσουμε μαζί νέους δρόμους. Οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί πρέπει να εμπλέξουν και τα ίδια τα παιδιά και να εξερευνήσουν μαζί άγνωστα εδάφη. Ζούμε σε εποχές που το είδος της εκπαίδευσης που πρέπει να προσφέρουμε στα παιδιά δεν έχει καμία σχέση με οτιδήποτε έχει βιώσει η πλειοψηφία των σημερινών ενηλίκων, και οι εκπαιδευτικοί -είτε γονείς είτε επαγγελματίες- πρέπει να εξερευνήσουν μαζί. Επιπλέον, οι γονείς φέρνουν την προοπτική της πραγματικότητας εκτός σχολείου, καθώς είναι οι φορείς χάραξης πολιτικής, οι μελλοντικοί εργοδότες, οι επιρροές εκτός από το να είναι γονείς.

Ανάγκες των γονέων

Προκειμένου να παρέχει χρήσιμο υλικό, πριν από τη δημιουργία του διαδικτυακού εκπαιδευτικού υλικού για τους γονείς και του εγχειριδίου "Καλύτερα μαζί", η κοινοπραξία διεξήγαγε ομάδες εστίασης και έρευνες με γονείς και επαγγελματίες.

Με βάση τις απαντήσεις, την έρευνα και την επαγγελματική εμπειρία των μελών της κοινοπραξίας, οι σημαντικότερες ανάγκες που αναδείχθηκαν είναι οι εξής:

- Είναι πολύ σημαντικό για τους γονείς να έχουν έναν θεραπευτή που επικοινωνεί καλά όχι μόνο με το παιδί τους αλλά και με τους ίδιους.
- Τα περισσότερα παιδιά με νοητική αναπηρία συνεργάζονται με πολλούς θεραπευτές και η πλειοψηφία των γονέων θα θεωρούσε πολύ χρήσιμο να έχει έναν διαχειριστή περιστατικών για το συντονισμό. Είναι σημαντικό να σημειωθεί όμως ότι δεν αισθάνονται όλοι έτσι, οπότε είναι σημαντικό να διατηρηθεί η δυνατότητα για όσους γονείς επιθυμούν να το κάνουν μόνοι τους να έχουν την ευκαιρία να το κάνουν, και εξακολουθούν να χρειάζονται υποστήριξη. Η επικοινωνία, η υλικοτεχνική υποδομή, η ομαδική εργασία, η προσαρμογή της ρουτίνας στην καθημερινή ζωή και η εμπιστοσύνη είναι οι πιο συνηθισμένες προκλήσεις των γονέων όσον αφορά τους θεραπευτές

- Οι γονείς θεώρησαν πολύ σημαντικό το γεγονός ότι ο θεραπευτής ενίσχυσε τις δεξιότητες και την αυτοπεποίθησή τους όσον αφορά την ανάπτυξη και τη μάθηση του παιδιού τους. Είναι πρόθυμοι να μάθουν περισσότερα
- Ορισμένοι γονείς έχουν πολλές θετικές εμπειρίες με την ένταξη μέσω της αλληλεπίδρασης με συνομηλικούς, της παροχής πληροφοριών από τους εκπαιδευτικούς, της εκπροσώπησης παιδιών με νοητική αναπηρία ή της ύπαρξης ενός επαρκούς προγράμματος σπουδών και δραστηριοτήτων που παρέχονται για το παιδί τους, αλλά δυστυχώς αυτό δεν ισχύει για κάθε γονέα με παιδί με νοητική αναπηρία.
- Οι στρατηγικές τους για την ένταξη περιλαμβάνουν την υποστήριξη των συναισθημάτων και της αυτονομίας των παιδιών τους, τη συνεργασία με τους θεραπευτές, τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών με τους επαγγελματίες, την ενεργητικότητα και τη συμμετοχή στις σχολικές δραστηριότητες. Αυτό όμως είναι εφικτό μόνο αν τους δοθεί ο χώρος και η ευκαιρία να το πράξουν
- Ακόμα συχνά αγωνίζονται να καταρρίψουν τους μύθους ότι η ένταξη των παιδιών με νοητική αναπηρία εμποδίζει την ανάπτυξη των παιδιών τυπικής ανάπτυξης, ότι η έλλειψη εμπιστοσύνης στην ικανότητα των παιδιών με νοητική αναπηρία να επιτύχουν μεγάλα επιτεύγματα
- Οι ειδικοί εκπαιδευτικοί πόροι εξακολουθούν να είναι χαμηλοί, δεν έχει κάθε παιδί πρόσβαση στους κατάλληλους επαγγελματίες.
- Οι γονείς συχνά δυσκολεύονται να προωθήσουν τη συνεργασία μεταξύ του σχολείου και των θεραπειών, καθώς συχνά συμβαίνει
- Ενώ οι περισσότεροι γονείς με παιδιά με νοητική αναπηρία καταβάλλουν μεγάλη προσπάθεια να μάθουν για τη νομοθεσία, συχνά δυσκολεύονται να κατανοήσουν και να αγωνιστούν για τα δικαιώματά τους και τα δικαιώματα των παιδιών τους.

Εργαλεία συνηγορίας

Οτιδήποτε μπορεί να είναι ένα εργαλείο συνηγορίας που σας βοηθά να μεταφέρετε το μήνυμά σας με θετικό τρόπο στις ομάδες-στόχους σας.

Τι έχετε ήδη

Αφού εξετάσετε τις ομάδες-στόχους σας, τους ευνοϊκούς παράγοντες και τα εμπόδια στο περιβάλλον σας, είναι καιρός να αξιολογήσετε ποια εργαλεία χρησιμοποιείτε σήμερα για να προωθήσετε τις απόψεις σας σχετικά με την ένταξη των παιδιών με νοητική αναπηρία και των οικογενειών τους. Έχετε ήδη κάποια καθιερωμένα κανάλια προς τους φορείς λήψης αποφάσεων; Ίσως απλώς χρειάζεται να εξειδικεύσετε τα μηνύματά σας ή να είστε πιο προσεκτικοί για να τα χρησιμοποιήσετε ως εργαλείο υπεράσπισης.

Παραδείγματα εργαλείων συνηγορίας που ήδη διαθέτετε:

- Διεθνείς συνθήκες και έγγραφα πολιτικής - χρησιμοποιήστε σχετικά αποσπάσματα
- Ερευνητικά άρθρα
- Αποτελέσματα που μπορείτε να μοιραστείτε - καλύτερα μαθησιακά αποτελέσματα, υψηλότερο επίπεδο ευημερίας κ.λπ. που αποδεικνύονται από την πιλοτική εφαρμογή δραστηριοτήτων
- Φωτογραφίες - αλλά παρακαλούμε να έχετε επίγνωση των δικαιωμάτων των παιδιών στην ιδιωτική ζωή και να μην μοιράζεστε ποτέ φωτογραφίες με αναγνωρίσιμα άτομα.
- Άρθρα στα μέσα ενημέρωσης

- Μεθοδολογία που έχει ήδη αναπτυχθεί

Τι πρέπει να αναπτύξετε

Αν συνειδητοποιήσετε ότι υπάρχουν ορισμένες ομάδες ανθρώπων που είναι απαραίτητο να πειστούν, αλλά δεν έχουν ακόμη στοχευθεί, είναι καιρός να αναπτύξετε κάποια νέα εργαλεία για να τις προσεγγίσετε.

Παραδείγματα εργαλείων συνηγορίας που μπορείτε να παρέχετε:

- Μαρτυρίες
- Δικά σας ερευνητικά αποτελέσματα
- Infographics αυτού που προωθείτε
- Βίντεο, ηχογραφήσεις, φωτογραφίες - και πάλι με γνώμονα τα δικαιώματα προστασίας της ιδιωτικής ζωής
- Ενημερωτικά δελτία
- Ιστοσελίδα

Δημοσιεύσεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης

Σύντομη Ενημέρωση 1 - Το μάθημα "Γονείς Μαζί

Ανάγκες ανάπτυξης ικανοτήτων των γονέων Τι γνωρίζουμε

Οι γονείς γνωρίζουν ήδη ότι έχουν την ευθύνη να φροντίζουν τα παιδιά τους, αλλά οι επαγγελματίες έχουν την ευθύνη να τους υποστηρίζουν, προς όφελος του παιδιού. Όλοι οι γονείς θέλουν το καλύτερο για τα παιδιά τους και με την υποστήριξή τους με γνώσεις και υπηρεσίες μπορούν να ενισχύσουν τις ικανότητές τους σε αυτό.

Πώς το γνωρίζουμε

Υπάρχει ένα ισχυρό σύνολο ερευνητικών στοιχείων που υποστηρίζουν την ιδέα της παροχής υπηρεσιών ανάπτυξης ικανοτήτων για τους γονείς και είναι επίσης γνωστό από προηγούμενες έρευνες ότι οι διαδικτυακές εκπαιδεύσεις προσφέρουν την επιθυμητή ευελιξία για τη μάθηση των γονέων που συχνά είναι καταβεβλημένοι από την καθημερινή τους εργασία και τη γονική μέριμνα σε συνδυασμό. Οι γονείς μικρών παιδιών με νοητική αναπηρία έχουν περαιτέρω ανάγκες υποστήριξης που βασίζονται στις ιδιαίτερες προκλήσεις τους. Θα μπορούσαμε να τελειοποιήσουμε τις γνώσεις μας με βάση τις ομάδες εστίασης και τις έρευνες που διεξήγαγε η κοινοπραξία στο πλαίσιο του έργου Parenting Together.

Τι μπορεί να κάνει η πολιτική;

Ευρωπαϊκό/διεθνές επίπεδο

Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο μπορούν να εξασφαλίσουν τη διαθέσιμη χρηματοδότηση για την κατάλληλη κατάρτιση, να υποστηρίξουν την αναβάθμιση και τη διεθνή μεταφορά καλά λειτουργουσών πρακτικών και να καθιερώσουν την έννοια του εκπαιδευτικού όχι μόνο για τους επαγγελματίες εκπαιδευτικούς, αλλά και για τους γονείς.

Εθνικό επίπεδο

Η εθνική πολιτική πρέπει να διασφαλίζει ότι όλοι οι γονείς έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες κατάρτισης και υποστήριξης και ότι είναι ελεύθεροι να λαμβάνουν αποφάσεις με τη συνεχή βοήθεια των επαγγελματιών.

Τοπικό/περιφερειακό επίπεδο

Ενδέχεται να υπάρχουν μεγάλες διαφορές στις συνθήκες διαβίωσης και στις συμπεριφορές των οικογενειών εντός μιας χώρας, η εθνική και περιφερειακή πολιτική έχει τον ρόλο να προσαρμόζει και να αξιολογεί περαιτέρω την ανάγκη για διαθέσιμη υποστήριξη και να διασφαλίζει ότι δίνει φωνή και ευκαιρίες στους τοπικούς ενδιαφερόμενους.

Θεσμικό επίπεδο

Τα ιδρύματα είναι αυτά που συναντούν τακτικά τις οικογένειες, ο ρόλος τους είναι να αναφέρουν στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής τις ανάγκες τους και τα κενά κατάρτισης ή υπηρεσιών που μπορεί να υπάρχουν στα ιδρύματα. Οι επαγγελματίες που εργάζονται σε ιδρύματα τυπικής εκπαίδευσης έχουν επίσης επαγγελματική ευθύνη για την υποστήριξη των γονέων και το μήνυμα αυτό θα πρέπει να ενισχύεται τακτικά, ενώ θα πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη στις αποφάσεις της ηγεσίας.

Σύντομη Ενημέρωση 2 - Το εγχειρίδιο

διαχείρισης υποθέσεων

Προϋποθέσεις για την εισαγωγή συστήματος

διαχείρισης υποθέσεων

Τι γνωρίζουμε

Η διαχείριση των περιπτώσεων είναι μια αποτελεσματική, φθηνή και πελατοκεντρική μέθοδος, εφόσον εφαρμόζεται, καθώς ένας υπεύθυνος διαχείρισης περιπτώσεων μπορεί να σημαίνει μεγάλη βοήθεια για οικογένειες σε διαφορετικές συνθήκες: όπως οικογένειες με παιδιά που πρέπει να παρακολουθήσουν πολλές διαφορετικές θεραπείες ή οικογένειες με παιδιά με ειδικές ανάγκες.

Πώς το γνωρίζουμε

Όταν οι γονείς έρχονται αντιμέτωποι με το γεγονός ότι τα παιδιά τους χρειάζονται επαγγελματική βοήθεια στην ανάπτυξή τους, συχνά βρίσκονται σε σύγχυση: από πού να ξεκινήσουν, ποια θεραπεία να επιλέξουν, πόσο καιρό να κάνουν κάθε τους. Λόγω της έλλειψης πληροφόρησης και της απελπισίας τους να κάνουν όσο το δυνατόν περισσότερα μέσα στον συντομότερο δυνατό χρόνο, μπορεί να επιλέξουν θεραπείες που είναι αντιπαραγωγικές μεταξύ τους, όπως οι θεραπευτές δεν επικοινωνούν μεταξύ τους. Αναζητούν απαντήσεις στο διαδίκτυο, χωρίς απαραίτητα να βρίσκουν τις πιο κατάλληλες λύσεις και θεραπείες. Ιδανικά, θα υπήρχε μια ομάδα ειδικών που θα αποτελούνταν από κινησιοθεραπευτές, λογοθεραπευτές, ψυχολόγους κ.λπ. οι οποίοι θα έβλεπαν το παιδί ως "περίπτωση" και θα αξιολογούσαν την κατάσταση και προτείνετε την επόμενη θεραπεία που απαιτείται. Το γνωρίζουμε από διεθνείς έρευνες και εξετάζοντας την επιτυχία των χωρών και των τομέων που την εφάρμοσαν.

Η διαχείριση της περίπτωσης είναι μια από τις σημαντικότερες πτυχές της κοινωνικής εργασίας- παρέχει μια λεπτομερή και οργανωμένη διαδικασία πολλαπλών βημάτων για να διασφαλίσει ότι όλες οι σχετικές πτυχές λαμβάνονται υπόψη για την κάλυψη των αναγκών και την ευημερία του ατόμου. Η διαχείριση υποθέσεων βοηθά στην αξιολόγηση, τον προγραμματισμό, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των υπηρεσιών και των πιθανών επιλογών για την κάλυψη των αναγκών του πελάτη. Η διαχείριση της περίπτωσης επιτρέπει στους κοινωνικούς λειτουργούς να εστιάζουν ατομικά στις ανάγκες του πελάτη και της οικογένειάς του, ώστε να εξασφαλίζεται η καλύτερη δυνατή φροντίδα και τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα.

Τι μπορεί να κάνει η πολιτική;

Ευρωπαϊκό/διεθνές επίπεδο

Οι υπεύθυνοι χάραξης ευρωπαϊκής και διεθνούς πολιτικής μπορούν να υποστηρίξουν τη δυνατότητα ανταλλαγής γνώσεων για τα έθνη που την έχουν ήδη εφαρμόσει και για εκείνα που δεν την έχουν εφαρμόσει. Είναι αυτοί που μπορούν να θέσουν διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές και πρότυπα που στη συνέχεια θα επηρεάσουν τους εθνικούς φορείς χάραξης πολιτικής.

Εθνικό επίπεδο

Οι φορείς χάραξης εθνικής πολιτικής είναι υπεύθυνοι για τον καθορισμό του νομικού πλαισίου που καθιστά τη διαχείριση των περιπτώσεων μια πιθανή εναλλακτική λύση και παρέχουν το απαιτούμενο οικονομικό υπόβαθρο.

Τοπικό/περιφερειακό επίπεδο

Ενδέχεται να υπάρχουν μεγάλες διαφορές στις συνθήκες διαβίωσης και στις συμπεριφορές των οικογενειών εντός μιας χώρας, η εθνική και περιφερειακή πολιτική έχει τον ρόλο να προσαρμόζει και να αξιολογεί περαιτέρω την ανάγκη για διαθέσιμη υποστήριξη και να διασφαλίζει ότι δίνει φωνή και ευκαιρίες στους τοπικούς ενδιαφερόμενους.

Θεσμικό επίπεδο

Τα ιδρύματα είναι αυτά που συναντούν τακτικά τις οικογένειες, ο ρόλος τους είναι να αναφέρουν στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής τις ανάγκες τους και τα κενά κατάρτισης ή υπηρεσιών που μπορεί να υπάρχουν στα ιδρύματα. Στην τυπική εκπαίδευση, η ηγεσία των σχολείων πρέπει να υποστηρίξει το προσωπικό τους να αγκαλιάσει την προσέγγιση, να δει ότι δεν είναι ένα επιπλέον βάρος, αλλά κάτι που δεν είναι μόνο ωφέλιμο για τα παιδιά, αλλά και υποστηρίζει το επαγγελματικό τους έργο. Θα μπορούσαν να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για την ύπαρξη ενός τέτοιου συστήματος.

Ενημερωτικό σημείωμα 3 - Πλαίσιο κατάρτισης "Καλύτερα μαζί Ανάγκες ανάπτυξης ικανοτήτων των εκπαιδευτικών, των διευθυντών σχολείων, άλλων επαγγελματιών και των γονέων που είναι υπεύθυνοι για την εκπαίδευση χωρίς αποκλεισμούς

Τι γνωρίζουμε

Ενώ οι περισσότεροι επαγγελματίες γνωρίζουν ότι η ένταξη είναι ο καλύτερος δρόμος προς τα εμπρός, συχνά στερούνται τους πόρους τόσο από άποψη γνώσεων όσο και από οικονομική άποψη. Η κατάρτιση των επαγγελματιών είναι απολύτως ζωτικής σημασίας για ένα βιώσιμο και καλά λειτουργικό σύστημα.

Πώς το γνωρίζουμε

Η ένταξη των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και αναπηρίες (SEND) στις καθημερινές τάξεις θεωρείται υψηλή προτεραιότητα. Παρ' όλα αυτά, η εφαρμογή της στην πράξη επηρεάζεται από ένα ευρύ φάσμα παραγόντων, ορισμένοι από τους οποίους σχετίζονται με τη συμμετοχή και τις στάσεις διαφόρων ενδιαφερομένων, όπως οι γονείς παιδιών τυπικής ανάπτυξης και οι εκπαιδευτικοί. Είναι σημαντικό ότι η συμπερίληψη και η ενταξιακή εκπαίδευση περιγράφονται ως επωφελείς όχι μόνο για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες (π.χ. φιλίες, αυξημένα κοινωνικά ξεκινήματα, σχέσεις και δίκτυα), αλλά και για τα παιδιά χωρίς ειδικές ανάγκες, τους γονείς και τους εκπαιδευτικούς τους (π.χ. αυξημένες ευκαιρίες για την κατάκτηση δραστηριοτήτων μέσω της εξάσκησης και της διδασκαλίας άλλων, ανάπτυξη δεξιοτήτων ενσυναίσθησης, αυξημένη εκτίμηση και αποδοχή των ατομικών διαφορών).

Το τεκμηριωμένο πλαίσιο "Γονείς μαζί" Better Together στοχεύει στην παροχή πληροφοριών, δραστηριοτήτων και προτάσεων για προβληματισμό, ώστε να ευαισθητοποιήσει και να προωθήσει θετικές στάσεις σχετικά με την ένταξη και την εκπαίδευση χωρίς αποκλεισμούς. Απευθύνεται σε γονείς παιδιών με τυπική ανάπτυξη, αλλά και σε εκπαιδευτικούς, οι οποίοι διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην προώθηση της ισότητας ευκαιριών και της εκπαίδευσης χωρίς αποκλεισμούς, και κατά συνέπεια σε μεγαλύτερη κοινωνική ένταξη και δικαιότερες κοινωνίες, όπου τα δικαιώματα όλων των παιδιών και των οικογενειών τους ικανοποιούνται.

Τι μπορεί να κάνει η πολιτική; Ευρωπαϊκό/διεθνές επίπεδο

Η ευρωπαϊκή και η διεθνής πολιτική είναι υπεύθυνη για τον καθορισμό των κύριων κατευθυντήριων γραμμών και για τον καθορισμό μιας ελάχιστης απαίτησης γνώσεων για τους επαγγελματίες, η οποία διασφαλίζει ότι μπορούν να εργαστούν με τρόπο χωρίς αποκλεισμούς. Αυτό θα επηρεάσει στη συνέχεια τους εθνικούς φορείς χάραξης πολιτικής. Η διάθεση οικονομικών πόρων για την ανταλλαγή γνώσεων και την κατάρτιση αποτελεί επίσης σημαντικό μέσο για την προώθηση της ανάπτυξης ικανοτήτων.

Εθνικό επίπεδο

Οι υπεύθυνοι χάραξης εθνικής πολιτικής έχουν την ευθύνη να διασφαλίσουν ότι όλοι οι επαγγελματίες πριν και κατά την παροχή υπηρεσιών λαμβάνουν την κατάλληλη κατάρτιση και διαθέτουν επαρκείς πόρους για να εργάζονται με τρόπο που να μην περιλαμβάνει αποκλεισμούς. Το εθνικό επίπεδο μπορεί επίσης να δώσει κίνητρα στους γονείς να συμμετάσχουν στην ανάπτυξη ικανοτήτων αναγνωρίζοντας την αξία της εμπλοκής στο σχολείο και παρέχοντας τους απαραίτητους πόρους γι' αυτήν.

Τοπικό/περιφερειακό επίπεδο

Οι τοπικοί και περιφερειακοί φορείς χάραξης πολιτικής έχουν το ρόλο να αξιολογούν το δικό τους περιφερειακό περιβάλλον και να υποβάλλουν εκθέσεις σε εθνικό επίπεδο, σε περίπτωση που απαιτούνται πρόσθετες υπηρεσίες.

Θεσμικό επίπεδο

Τα ιδρύματα πρέπει να έχουν κανονισμούς που να επιτρέπουν στους επαγγελματίες τους να έχουν τη δυνατότητα συνεχούς επαγγελματικής ανάπτυξης στον τομέα της ένταξης, να παρακολουθούν στενά τις ανάγκες των πελατών και των εργαζομένων τους και να υποβάλλουν εκθέσεις στους περιφερειακούς και εθνικούς φορείς χάραξης πολιτικής. Ομοίως, η σχολική ηγεσία πρέπει να προωθεί και να υποστηρίζει τη μάθηση των γονέων. Οι κοινές ή/και αμοιβαίες ευκαιρίες μάθησης γονέων και επαγγελματιών είναι επίσης μια αποδεδειγμένα καλή πρακτική.

